

Rapport

Fre- dagen den 25 oktober 1946.

Ang.

självmord på I 18,
11 kompaniet.

I den å härvarande polisstation förda rapport-journalen har för fredagen den 25 oktober 1946 införts en rapport så lydande:

"Denna dag klockan 06.05 inkom teleformedelande till härvarande polisstation från furir Nils Erik Pettersson, I 18, Visborgs slätt, att en död person anträffats i 11 kompaniets torkrum vid I 18. Bredvid mannen hade legat en karbin.

Stadsfiskalen och överkonstapel Åkerberg under rättades om det inträffade, varefter de begåvo sig till platsen för undersökning.

Visby som ovan.

R. Sandahl."

Vid förhör med omnämnde furiren Nils Erik Pettersson uppgav denne, att han blivit underrättad av värnpliktige nummer 929-10-45 Lennart Klasson, 11. kompaniet, att en person skjutit sig i kompaniets torkrum varför Pettersson begivit sig dit. Inne i torkrummet hade en värnpliktig legat på golvet med huvudet mot fönstret och vid närmare undersökning hade Pettersson känt igen den värnpliktige såsom varande nummer 382-10-45 Sven Emil Lennart Larsson, 11 kompaniet. Larsson, som var död, hade legat på sin vänstra sida med huvudet mot fönstret samt med knäna något uppdragna under kroppen. Under kroppen och särskilt under huvudet hade varit en stor blodpöl, levrat blod samt skinn- och benbitar. Under Larssons överkropp hade legat en karbin med pipan mot fönstret. Pettersson hade tillkallat tvenne värnpliktiga samt burit Larssons döda

kropp till regementets sjukhus.

Furir Pettersson uppgav vidare, att hans uppfattning var att Larsson gått in i torkrummet samt tagit sig själv av daga genom att skjuta sig i huvudet. Larsson hade varit mycket städad och skötsam under sin tjänstetid vid kompaniet, men varit synnerligen tyst och sluten. Detta hade Pettersson särskilt lagt märke till under den senaste tiden efter det Larsson hemkommit från tjänstledighet som denne haft med anledning av bröllop i familjen.

Värnpliktige 921-10-45 Lennart Klasson uppgav, att han skolat gå in i torkrummet vid 05.30 tiden. Han hade då fått se Larsson ligga framstupa på höger sida med uppdragna knän och med karbinen under sig. Klasson hade förstått att Larsson varit död. I förskräckelsen hade han skyndat ut och tillkallat furir Pettersson.

Värnpliktige 746-10-45 Sven Ehn, 11 kompaniet, har vid förhör uppgivit, att han tillkallats av furir Pettersson för att tillsammans med värnpliktige Jakobsson bära bort den döde. Han hade sett att Larsson legat på golvet och under Larsson hade det varit en stor blodpöl, vidare hade Ehn sett att en karbin legat med mynningen mot rummets fönster. Ehn, som funnit det obehagligt hade icke närmare givit akt på detaljerna. Han ville minnas att Larsson legat framstupa på golvet med knäna något uppdragna samt med huvudet mot fönstret.

Överfuriren Gustaf Muthas, 24 år gammal, tjänstgör å Livkompaniet, har vid förhör uppgivit, att han för tillfället var befälhavare för en kokvagnskurs och hade kokvagnarna uppställda i närheten av regementets kök å kaserngården. Nämnde Larsson tjänstgjorde vid kokvagnarna för utbildning till kock och hade påbörjat sitt arbete vid klockan 03.30-tiden den 25 oktober 1946. Larsson hade även påbörjat sitt arbete vid kokvagnarna på den bestämda tiden samt gjort upp eld och påbörjat tillagning av första frukost

till de värnpliktiga, som utkommenderats till upptagning av sockerbeter på landsbygden. Vid klockan 04.00-tiden hade Larsson gått till sitt kompani och sedan icke återkommit. På grund av den korta tid, sedan den 14 oktober, som Larsson stått under Muthas befäl hade denna icke kunnat bilda sig någon egentlig uppfattning om Larsson, som dock varit särskilt tyst och inbunden av sig.

Därefter hördes en del av Larssons kamrater, som legat i samma logement, och uppgåvo dessa samstämmigt, att Larsson var en god kamrat samt plikttrogen och ordningssam. Han hade dock varit mycket tyst samt tydligen icke kunnat trivas i militärtjänsten, men någon leda vid livet hade han icke uttalat. Larsson hade i början av sin militärtjänstgöring följt med sina kamrater vid besök i staden och då verkat vara glad och trivas, men efter ett besök i sitt/^{hem/} i Nyköping hade han icke använt sig av permission utan för det mesta gått för sig själv och varit särskilt tyst och sluten.

Kaptenen J. Ahlfors, chef för 11 kompaniet, I 18, uppgav vid undersökningen, att värnpliktige Larsson varit tyst och sluten, men fullgjort sin tjänstgöring vid kompaniet utan anmärkning. För någon vecka sedan hade Ahlfors fått ett brev från Larssons moder varvid denna velat att sonen skulle läkarundersökas. Då sonen i början av oktober 1946 varit hemma på permission hade modern nämligen tyckt att sonen varit "nere". Genom kaptен Ahlfors försorg hade Larsson blivit undersökt av läkarna Ström och Hansson, båda i Visby, och hade denna undersökning verkstälts utan att Larsson själv vetat om att det ~~skulle~~ gällde sinnesundersökning av honom. Både Ström och Hansson hade dock funnit Larsson vara fullt frisk och tjänsteduglig och detta hade Ahlfors meddelat dennes moder genom brev och själv behållit en genomslagskopia av brevet, som finnes å 11. kompaniets expedition. Ahlfors hade även meddelat Larssons moder, att sonen hade det bra vid kompaniet och icke utsattes för någon

särskilt ansträngande tjänstgöring. Bataljonsläkaren Curt Ström uppgav att Larsson i anledning av det ovannämnda brevet från Larssons moder hade han på Ahlfors begäran underkastat Larsson en noggrann undersökning. Därvid hade icke framkommit något tydande på att Larsson skulle ha varit sjuk i fysiskt eller psykiskt hänseende. Han verkade lugn och uppgav att han mätte bra och trivdes med befälet. Han hade uppgivit att han sovit dåligt, varför han fått en fenemal-tablett med tillsägelse att återkomma om han skulle känna sig vara i behov av någon medicin.

Vid undersökning i det omnämnda torkrummet fanns en större blodpöl samt en stor mängd levrat blod på golvet invid en torkfläkt samt ben- och skinnbitar vidare låg en karbin intill blodpölen. Karbinen var osäkrad och mekanismen framförd. I patronlägret fanns en tomhylsa och vid undersökning av denna konstaterades, att hylsan härrörde sig från en skaprladdad patron. Vidare hittades i torkrummet splitter från en spetskula vars främre del var starkt deformerad, troligen vid anslaget mot någon järnbalke i taket. Vid förfrågan hos befälet å kompaniet framkom, att skaprladdad ammunition med spetskulor fanns å kompaniet och användes vid skjutningar där. Karbinen var Larssons tjänstevapen.

Vid besiktning av Larssons döda kropp å regementets sjukhus i närvaro av regementsläkaren doktor Ström konstaterades, att Larsson var iklädd Kronans linnekläder bestående av rock och byxor samt militärkängor, grå strumpor samt underkläder, som tillhandahölls vid regementet. På vänstra handens ringfinger bar den döde en slät guld-ring, förlovningsring. I pannan fanns ett knytnävsstort hål vars djup var cirka 10 centimeter, kulans ingångsöppning. Huden kring hålet i pannan var starkt krutstänkt och i nacken fanns hål efter kulan, utgångsöppningen. På

n-
är

ör-
ör-
-
46
-
-
et
l-
er,
ö-
g
o-
s-
yr-

grund av att Larsson hållit mynningen på karbinen alldeles intill pannan vid avfyringen hade sprängverkan blivit kraftig och huvudskålen splittrats sönder och vid undersökning av mynningen på karbinen syntes också blod i loppet på densamma, vilket tyder på att mynningen på karbinen formigen stött mot pannan vid avfyrandet av skottet. I Larssons kläder anträffades ett mynningsbleck med vax på.

Vid undersökning i Larssons logementsskåp, fanns bland annat öppnade brev, som han fått från sin fästmö i Nyköping och det senaste var avstämplat den 19 oktober 1946 och i brevet gjordes antydningar om att hans fästmö rådde Larsson att söka läkare för sin sjukdom och gjordes även antydningar om att hans sjukdom troligen bestod av dåliga nerver. I nämnda brev framgick även, att det rådde ett gott förhållande mellan Larsson och hans fästmö, med vilken han var förlovad.

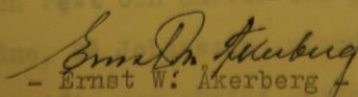
Den omkomnes anhöriga kommer att underrättas genom regementets försorg och hans tillhörigheter kommer även att sändas till hans anhöriga genom kompaniadjutanten vid 11. kompaniet.

Kapten Ahlfors meddelade, att den omkomne Larssons fullständiga förnamn äro Sven Emil Lennart, född den 2 januari 1925, hemmahörande Fågelbov 4, Nyköping samt var till yrket el.svetsare.

Då det vid undersökning och vid förhör med olika personer vid 11. kompaniet i 18 framkommit, att Larsson själv tagit sig av daga genom att skjuta sig med en karbin och ingen annan person medverkat till detta, avslutades utredningen.

Om den döde i livstiden varit livförsäkrad har ej här kunnat utrönas.-

Visby som ovan.

- Ernst W. Åkerberg -
kriminalöverkonstapel.

Avskrift.

Nyköping den 12 oktober 1946.

I 18 ll. komp.
Ink. 14/10 1946 Nr 50.

Bästa Kompanichef.

Det är med abledning av vår 221 Larsson, 11 komp. I 18.

Det är hans mor som vädjar till Edert goda hjärta, med abledning av att vår son då han var hemma på permission förra lördag, söndag med abledning av sin systers besök så tyckte han inte vara sig lik som han varit förut, vår son verkade att vara en man som man uttrycker sig ibland. Han klagade inte på någon men kanske han behövde någon läkare. Han har alltid velat gjort sin plikt varit omtyckt där han arbetat. Jag har ej kommit till att jag kommit ifrån tanken på att meddela Kompanichefen det som jag sörjer över vi miste vår son på militärtjänst på Gotland för två år sedan, nu är det så svårt att tänka sig att vi har vår ede son vi har i livet, vi är gamla båda två, jag har så dåligt hjärta så det är ju så svårt att bära förlusterna på svårigheter vår son som dog i militärtjänst hade det varit om han varit en vanlig soldat, han hade nämligen fullbordat sin rekryttid å var i beredskap att gå till krig på Epedimisjukhuset omtyckt av befäl och sjuksysttrar. Bästa Kompanichef ursäktat jag skrivet ned mina bekymmer, var så god å ordna så vår Sven kan få komma frisk till oss.

Gud välsigne vårt älskade fosterland må Han hålla sin skyddande "Hand" över oss

Högaktningfullt En bedjande Moder

Under tiden 15 september 1945 - 15 september 1946

hade Rosengren förhyrt ett möblerat rum hos haken
Gottfrid Andersson, Visborgsgatan 17, Visby. På An-
derssons har på förfrågan uppgivit, att Rosengren un-
der tiden skaffat sig en stol, en byrå samt ett litet
skåp, som han haft installerat i rummet som del-
vis skaffat. I öfrigt hade han skaffat flera kläder,
ett mö-
bervåg
ett
it Ro-
rest
varit ute och rest och därvid två gånger besökt en
DA Johansson avfordrat honom muntals-
senast den 7